

บันทึก

เรื่อง ปัญหาการคำนวณบำนาญของนายประยูร จามิกร

ตามหนังสือของกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ ๕๓๘๕/๒๕๙๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๙๘ แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาตามบันทึกเรื่อง ปัญหาการคำนวณบำนาญของนายประยูร จามิกร ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่านายประยูร จามิกร มีสิทธิได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๙๓ โดยคำนวณบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ อันเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะที่ได้มีคำสั่งเด็ดขาดให้นายประยูรออกจากราชการไปแล้ว แต่กระทรวงการคลังแจ้งว่า เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบด้วยตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเช่นนี้แล้ว กระทรวงการคลังก็จะได้พิจารณาคำนวณบำนาญให้นายประยูร จามิกร ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ ต่อไป แต่เรื่องนี้มีปัญหาต่อไปว่า จะส่งจ่ายบำนาญให้นายประยูร จามิกร ตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๙๓ ซึ่งเป็นวันที่กำหนดให้ออกจากราชการ หรือจะจ่ายให้ตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๙๔ ซึ่งเป็นวันที่มีคำสั่งให้นายประยูร จามิกร ออกจากราชการโดยเด็ดขาดเป็นต้นไป ตามหลักการแล้วเมื่อเห็นว่านายประยูร จามิกรมีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ ก็จะต้องจ่ายบำนาญให้นายประยูร จามิกร ตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๙๔ ซึ่งเป็นวันออกจากราชการโดยเด็ดขาดเป็นต้นไป ถ้าจะจ่ายให้ตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๙๓ เป็นต้นไปโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ แล้ว ก็ย่อมจะกระทำไม่ได้เพราะพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ มีผลให้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๙๔ เป็นต้นมา ส่วนวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๙๓ นั้น เป็นวันที่ใช้บังคับโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๘๒ หากใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ ไม่ จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้ตรวจพิจารณาแล้วขอเสนอตั้งต่อไปนี้

ตามบันทึกของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้น ซึ่งได้ส่งมายังกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารโดยหนังสือที่ ๓๑๐๑/๒๕๙๗ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๙๗ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาได้กล่าวถึงเหตุผลแห่งการวินิจฉัยปัญหาเรื่องบำเหน็จบำนาญของนายประยูร จามิกร ไว้โดยละเอียดแล้วและในตอนท้ายของบันทึกยังได้กล่าวถึงปัญหาเรื่องการนับเวลา

ราชการเพื่อคำนวณบำนาญของนายประยูร จามิกร ไว้อย่างชัดเจนอีกด้วยว่า “.....เมื่อนายประยูร ถูกสั่งให้ออกจากราชการโดยคำสั่งเด็ดขาด (ฉบับหลัง) ให้ออกจากราชการแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๙๓ ก็หมายความว่า นายประยูร ย่อมมีสิทธิได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๙๓ เป็นต้นมา โดยคำนวณบำนาญตามกฎหมายบำนาญประจำปี พ.ศ. ๒๕๙๔ อันเป็นวันที่ได้มีการสั่งเด็ดขาด...” ซึ่งความตอนท้ายนี้เองเป็นการตอบปัญหาที่กระทรวงการคลังยกขึ้นมาดังกล่าวข้างต้น อยู่แล้ว

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกาได้รับคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง ที่ไปร่วมประชุมว่า ปัญหาข้อใจที่ยังสงสัยก็คือ การที่จะให้นายประยูร ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๙๓ ได้รับบำนาญตามกฎหมายปี พ.ศ. ๒๕๙๔ อันเป็นวันที่ได้มีคำสั่ง (ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๙๔) ให้ออกเด็ดขาดตามนัยแห่งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น จะมีเป็นการใช้กฎหมายปี พ.ศ.๒๕๙๔ ย้อนหลังหรือ เพราะกฎหมายว่าด้วยบำนาญ บำนาญข้าราชการฉบับปี พ.ศ.๒๕๙๔ ได้ประกาศใช้ภายหลังวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๙๓ ข้อนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาใคร่ที่จะกล่าวว่าการใช้กฎหมายปี พ.ศ.๒๕๙๔ บังคับแก่กรณีของนายประยูรนี้ หากใช่เป็นการใช้กฎหมายย้อนหลังไม่ หากแต่เป็นการนับเวลาสำหรับคำนวณบำนาญ บำนาญซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเท่านั้น กรณีไม่แตกต่างอะไรกับการที่กฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชนบัญญัติว่า บุคคลที่มีอายุตั้งแต่สิบหกปีบริบูรณ์ขึ้นไป ต้องมีบัตรประจำตัว ซึ่งย่อมมีผลบังคับถึงบุคคลที่มีอายุดังกล่าวแล้วมาก่อนวันใช้กฎหมายนั้นด้วย หากจะใช้บังคับเฉพาะบุคคลที่มีอายุครบสิบหกปีหลังจากวันใช้กฎหมายเช่นนั้นเท่านั้นก็หาไม่ และกรณีเช่นนี้เรียกไม่ได้ว่าการใช้กฎหมายย้อนหลังฉันใด การที่ให้คำนวณบำนาญของข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับบำนาญตามกฎหมายที่ใช้อยู่ แต่ได้ออกจากราชการไปก่อนตั้งกรณีนายประยูรนี้ก็ฉันนั้น

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย
(นายหยุต แสงอุทัย)
เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๙๘